

۲۰۱۸/۰۵/۰۲

طارق ارسلانی

داعش، جهاد، و جنگ مقدس:

بحث مختصر تاریخی

گروه مجهول الهویه داعش که با به نمایش گذاشتن کشتار های فجیع و ایجاد رعب و خوف خواب را از چشمان مسلمان های بی پناه ربوده است، در واقعیت مخترع و مؤسس این نوع وحشت و قساوت نیستند.

در طول قرون دهم و یازدهم میلادی اروپا با جنگ های مستدام داخلی و بحران شدید اقتصادی و اجتماعی مواجه بود. برخلاف در این دوران بلاد اسلامی در اوج رفاه اقتصادی و اجتماعی و پیشرفت علمی به سر می بردند؛ مبالغه نخواهد بود اگر گفته شود که حالت اروپای آن دوران مشابه حالت فعلی کشورهای اسلامی بود و برعکس خلافت اسلامی در قرن دهم میلادی در موقعیت اروپای امروزی قرار داشت.

زمانی که الکسیوس Alexios Komnenos، امپراطور روم شرقی (بزنطین) جهت آزادی بیت المقدس از "پاپ اوربن" طلب استمداد نمود، "پاپ اوربن" نیز بلا فاصله جهت آزادی "سرزمین های مقدس" در سر تا سر اروپا اعلان جنگ را می کند. مؤرخین به این نظر استند که "آزادی سرزمین های مقدس" در حقیقت امر بهانه یی بود برای رهبران اروپا بود تا توجه را از مشکلات داخلی خود به سرزمین های اسلامی معطوف بدارند و نیروی جوانان بیکار و ولگرد اروپا را به جای کشتار اروپائیان به جنگ با مسلمانان سوق دهند.

چون مردمان بی بضاعت نمی توانستند برای "خرید گناهان" خود به کلیسا پول بپردازند، جهت ترغیب مردم به جنگ رهبران کلیسا اعلان نمودند:

"هر کسی که در راه آزادی سرزمین های مقدس خون "کافری" را بریزد، تمامی گناهانش بخشیده می شود."

"پاپ اوربن" جنگ در سرزمین های مقدس را "جنگ مقدس" یا Holy War نام نهاد و این اولین بار است در تاریخ که اصطلاح "مقدس" برای جنگ به کار می رود. بعداً در عکس العمل به "جنگ مقدس" صلیبی ها، مسلمان ها "جهاد" را با عین تعبیر به کار بردند و به این ترتیب "جهاد" و "جنگ مقدس" یا Holy War با هم مترادف گردیدند (معنی اصلی جهاد "مبارزه" است که این مبارزه می تواند فزیک و یا غیر فزیک باشد).

در سال ۱۰۹۹ میلادی صلیبی ها بیت المقدس را با خشونت تمام تسخیر می کنند و تمام باشندگان شهر را از زن و مرد، از پیر - جوان - و طفل، از مسلمان - یهود - عیسوی و حتی حیوانات همه را از دم تیغ می کشند.

صلیبی ها مردمان شهر را با فجیعترین اشکال به قتل رساندند: سر ها را بریدند، انسان ها را زنده در آتش سوختاندند، انسان ها را به ستون می بستند و با تیر نشانه می زدند، انسان ها را قطعه قطعه می کردند و در شهر به جز لشکریان صلیبی زنده جانی باقی نمانده بود؛ شهر از مرده و اعضای وجود انسان ها پر گردیده بود. بعضی مردمان شهر به بیت الاقصی و معبد سلیمان پناه بردند؛ بنا بر اسناد تاریخی لشکریان صلیبی در معبد سلیمان آنقدر کشتار نمودند که "خون تا رکاب سوارکاران صلیبی می رسید."

بر عکس تمامی جنگ های مذهبی که هدف در آن ترویج و تحمیل دین خود بالای دیگران می باشد، در لشکر صلیبی افرادی گرد آمده بودند که هدفی جز ریختن خون و کشتن نداشتند.

گفته می توانیم که در طرز العمل و قساوت، صلیبی های قرون وسطی مشابه داعشی های قرن بیستم بودند. امروز اروپا با امضای "اعلامیه جهانی حقوق بشر" در صف اول تأمین آزادی های فردی و اجتماعی قرار دارد ولی مسلمان ها متأسفانه ۹۰۰ سال به عقب برگشته اند. طارق ارسلائی - ایالت ورجینیا ، امریکا

